

МЕФИСТОФЕЛЪ (на Фауста).

Ела! Че азъ и двама ви оставямъ.

МАРГАРИТА.

Спаси ме, Отче, тебѣ се прѣдавамъ

Вий, ангели свещени,

Закриляйте вий мене!

О, Хенрихъ, трепетъ вѣй отъ тебѣ студень . . .

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Осждена е тя!

ГЛАСЪ (отъ горъ).

Спасена!

МЕФИСТОФЕЛЪ (на Фауста).

Тукъ при менъ!

(Изчезва заедно съ Фауста).

ГЛАСЪ, (който заглъхва отвътрѣ).

Хенрихъ! Хенрихъ!

